צב א מושיש יהד פיי ואמרו לאסינו שבגולה. שלא ישמעו לו: יעלו להר. לאחד ההרים - דבר לבטלה: לא גרסינן ומשרתו יהושע וגו': הפכה. עבו כתול בב א משפיר פיי וחתרו נחסינן פבגונה. סנה יסתעו לו: יענו בהי . לותו האים לכנ נכנה. לי הם כמו עבו: לפתו עלמכם. ודרשי נמי הב כמו צג ב מיי פיצ מהלכות צג ב מיי פיצ מהלכות צג ב מיי פיצ מהלכות מיש הלכי ים סמג גדול היה וראש לבני הגולה: מנניה לוי היה להתי רבי יהושע: בשק עשו עלמכם כתותים להלעער על דברי תורה: ואת הפורה, עשון יב מושיע "יי נגן בכנור. לפני הבמה לפי שחנניה לוי היה כדתנן במסכת ערכון היכן מלויה באדם שימות באהלי חודה: סו מחלכר כך כפה שחוף תורה אור כמו ויהם כלב (במדבר יג) שתוק

והאון לשמועתך עד שתהא שגורה בפיך ואף על פי שאינה מיושכת לך ואחר כך כתתנה והקשה עליה מה שיש לך להקשות ותרץ תרולין מד שתחיישב לך: יפגם. יעיין: מין חלב יולים חמפה . המוליה את החלב שמלך משדי אמו על ב אף. המולך כעם רבו וסובלו יוליא הלכות דם לעומתם: דפנן . קדיני ממונות עמוקים הם והרולה ב". שיתחכם יעסוק בדיני ממונות שחין מדי מקלוט בתורה גדול מהם: המנבל פלמו . ששואל לרבו כל ספקותיו מלעיגים עליו: ואם זמות. שסתחת פיך מלשחול לשון זמס טבעת של רצועה שתוחבים בחומם בהמה שעסקיה רעים וטתנים אותו בשפתיה נג יד לפה כשישאלוך ולא תדע להשיב: עשים חסד . שהאכילם שנאמר ויבא חדום:וח' כלוחים. שהיו לה מח' בניה:

ואמרו לאחינו שבגולה אם שומעין מומב ואם לאו יעלו להר אחיה יבנה מובה הגניה ינגן בכנור ויכפרו כולם ויאמרו אין להם חלק באלהי ישראל מיד געו כל העם בבכיה ואמרו חם ושלום יש לנו חלק באלהי ישראל וכל כך למה משום שנאמר °כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים שנים דכרי התורה חמלה היח לו: ומין בשלמא הוא מטהר והם מממאין לחומרא אלא הוא מממא והם ממהרין היכי הוי והא *תניא "חכם שממא אין חברו רשא" למהר אסר אין חברו רשאי להתיר קסברי כי היכי דלא נגררו בתריה: תנו רבגן כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה היו שם ואף על פי שיש כחס שחבריו רבי יהודה ורבי יוםי ור' נחמיה ור' אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי פתחו כולם בכבוד אכסניא ודרשו פתה רבי יהודה ראש *המדברים בכל מקום בכבוד תורה ודרש יומשה יקה את האהל ונטה לו שמת לחופרס יחד ולסוחמן סופך שחתן מחוץ למחנה והלא דברים קל וחומר ומה ארון ה' שלא היה מרוחק אלא שנים עשר הסרן וכל זקני ישראל לאכל לחס וגו' מיל אמרה תורה "והיה כל מבקש ה' של (שמות יח): ממות . אשחו של שובד יצא אל אהל מועד תלמידי חכמים שהולכים מעיר לעיר וממדינה למדינה ללמוד תורה

למשה משה אני ואתה נסביר פנים בהלכה איכא דאמרי כך אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה כשם

(ד' יח:) מעשה בר' יהושע בן חנניה שׁהלך לֹסייע את ר׳ יוחנן בן גודגדא בהגפת דלתות אמר לו חזור בך שאתה מן המשוררים ואני מן השוערים: לכרם. על שם שהיו יושבים שורות שורות ככרם זה הנטוע שורות שורות: בכבוד אכסניה . מכניסי הורחים בבתים : ראש המדברים . במסכת שבת מפרש לה בבמה מדליקין (ד' לג:): שנים עשר מיל . שלש פרסחות מחנה ישראל מבית הישימות עד [שירובין נה:] אבל השטים *תלתא פרסי: אמרם מורה כו' . כלומר קראו הכתוב מכקש ה': כשם שחני הסברתי לך פנים כך אתה הסבר פנים . תנו רבנן כשנכנס והיינו דכתיב פנים בפנים: סרב לכרם בכעם . עליהם משום מעשה ביבנה . בנמרא דבני מערכא ובפסחים בפ' העגל : וסלמיד בכשם . וגם חתה מערכא ובפסחים בפ' תפיר נשהם נרפינן מראה להם כעם שהרחקת אהלך תפן תנינן זה פרדש ממחלה: אם אתה מחזיר האהל דרש ר' אלעור בנרם ביבנה וכי כרם היה למקומו גרסינן: וסיינו דכתיב ושב שם אלא אלו תלמידי אל המחנה . השב האהל למחנה ואם לשוין לאו משרתך יהושע בן נון נער לא פתח ר' יתירה ראש ימים מתוכה שישמש תחתיך וחף על מפרדש במסכת שבת פי שהשיבו לחחר שנתרנה הקב"ה בפרק במה מדליקין לישראל והוקם המשכן לה ילה על אחת כמה וכמה °ודבר ה' אל משה פנים אל פנים אמר ר' יצחק אמר לו הקדוש ברוך הוא ש

רב נסים גאון

181

שאני הסברתי לך פנים כך אתה הסבר פנים לישראל והחזר האהל למקומו "ושב אל המחנה וגו' ש (זיע ממפי נפורס פנסו אבר רבי אבהו אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה "עכשו יאמרו הרב בכעם ותלמיד בכעם ישראל ייפשטונניונטיו נוייד אמר רבי אבהו אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה "עכשו יאמרו הרב בכעם ותלמיד בכעם ישראל מה תהא עליהם אם אתה מחזיר האהל למקומו מומב ואם לאו יהושע בן נון תלמידך משרת תהתיך והיינו דכתיב ושב אל המחנה אמר רבא אף על פי כן לא יצא הדבר לבמלה שנאמר "ומשרתו ש יתושע בן גון נער לא ימיש מתוך האהל : ועוד פתח ר' יהודה בכבוד תורה ודרש °הסכת ושמע זניי: ישראל היום הזה נהיית לעם וכי אותו היום נתנה תורה לישראל והלא אותו יום סוף ארבעים שנה היה אלא ללמדך שחביבה תורה על לומדיה בכל יום ויום כיום שנתנה מהר סיני אמר ר' תנחום בריה דר' חייא איש כפר עכו תדע שהרי אדם קורא קריאת שמע שחרית וערב, אחד אינו קורא דומה כמי שלא קרא קריאת שמע מעולם הסכת עשו כתות כתות ועסקו בתורה לפי שאין התורה נקנית מעיק ז. מניק אלא בחבורה כדר' יוסי ברבי חנינא "דאמר ר' יוסי ברבי חנינא מאי דכתיב "דרב (על) הבדים ונואלו ייניי הרב על שונאיהם של תלמידי חכמים שיושבים בד בכד ועוסקים בתורה ולא עוד אלא שממפשים כתיב הכא ונואלו וכתיב התם °אשר נואלנו ולא עוד אלא שחומאים שנאמר ואשר חמאנו איבעית מוזני אימא מהכא "נואלו שרי צוען דבר אחר הסכת ושמע ישראל כתתו עצמכם על דברי תורה כדאמר ישיי שנא פני ניטין כי: ריש לקיש *דאמר ריש לקיש במנין שאין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה שנאמר מחוני ש "ואת התורה אדם כי ימות באהל דבר אחר הסכת ושמע ישראל הם ואחר כך כתת כדרבא "דאמר מיו יד רבא לעולם ילמוד אדם תורה ואחר כך יהנה אמרי דבי ר' ינאי מאי דבתיב °כי מיץ חלב יוציא 🖘 חמאה ומיץ אף יוציא דם ומיץ אפים יוציא ריב במי אתה מוצא חמאה של תורה במי שמקיא חלב שינק משדי אמו עליה ומיץ אף יוציא דם כל תלמיד שכועם עליו רבו פעם ראשונה ושותק זוכה להבחין בין דם ממא לדם מהור ומיץ אפים יוציא ריב כל תלמיד שכועם עליו רבו פעם ראשונה ושניה ושותק זוכה להבחין בין דיני ממונות לדיני נפשות *דתנן ר' ישמעאל אומר הרוצה שיתהכם כי בי יעסיק בדיני ממונות שאין לך מקצוע בתורה יותר מהן שהן כמעין נובע אמר ר' שמואל בך נחמני מאי דכתיב °אם *נבלת בהתנשא ואם ומות יד לפה כל המנבל עצמו על דברי תורה סופו להתנשא משיי ואם זמם יד לפה : פתח ר' נחמיה בכבוד אכסניא ודרש מאי דכתיב "ויאמר שאול אל הקיני לכו סורו רדו מתוך עמלקי פן אוסיפך עמו ואתה עשיתה חסד עם כל בני ישראל והלא דברים קל וחומר ומה יתרו שלא קרב את משה אלא לכבוד עצמו כך המארה תלמיד חכם בתוך ביתו ומאבילו ומשקהו ומהנהו מנכסיו על אחת כמה וכמה: פתח ר' יוסי בכבוד אכסניא ודרש "לא תתעב אדומי כי זמים: אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו והלא דברים קל וחומר ומה מצריים שלא קרבו את ישראל אלא לצורך עצמן שנאמר "ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי כך המארח תלמיד מחביה חכם בתוך ביתו ומאכילו ומשקהו ומהגהו מנכסיו על אחת כמה וכמה: פתח ר' אליעור בנו של ר' יוםי הגלילי בכבוד אבסניא ודרש "ויברך ה' את עובד אדום (הגתי) בעבור ארון האלהים והלא דברים ק"ו ומה ארון ששהנ: שלא אכל ושתה אלא כבד ורבץ לפניו כך המארחתלמיד חכם בתוך ביתו ומאבילו ומשקהו ומהנהו מנכסיו עאכ"ו מאי היא ברכה שברכו אמר רב יהודה בר זבידא זו המות וה' כלותיה שילדו "ששה ששה בכרם אחר